

LIETUVOS ADMINISTRACINIŲ GINČŲ KOMISIJA

SPRENDIMAS

2023 m. sausio 10 d. Nr. 21RE-16 (AG-682/02-2022)
Vilnius

Lietuvos administracinių ginčų komisija (toliau – Komisija), susidedanti iš narių Žydrūno Plytniko (Komisijos posėdžio pirmininkas), Vilmos Drigotienės (pranešėja), Ingos Lipnickienės ir Mindaugo Siaurio,

Komisijos posėdyje rašytinio proceso tvarka išnagrinėjo administracinį ginčą pagal pareiškėjo uždarnosios akcinės bendrovės „(duomenys neskelbtini)“ skundą dėl Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos sprendimo panaikinimo ir įpareigojimo atlikti veiksmus.

Komisija

n u s t a t ė:

Pareiškėjas uždaroji akcinė bendrovė „(duomenys neskelbtini)“ (toliau – pareiškėjas, Bendrovė) skundu Komisijos prašo panaikinti Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (toliau – VMI, Inspekcija, atsakovas) 2022 m. lapkričio 21 d. sprendimą Nr. (23.24-08)327-88949 (toliau – ir Sprendimas) ir įpareigoti atsakovą iš naujo svarstyti pareiškėjo prašymą dėl mokestinės nepriemokos išdėstymo. Paaiškino, kad 2022 m. lapkričio 16 d. Inspekcijai pateikė prašymą išdėstyti mokestinės nepriemokos sumokėjimą. Inspekcija Sprendimu nusprendė mokestinės nepriemokos pagal pareiškėjo prašymą neišdėstyti, apie šį sprendimą informavo 2022 m. lapkričio 22 d. raštu Nr. RNA-43717. Pareiškėjas mano, kad Sprendimas priimtas neatsižvelgus į visas reikšmingas aplinkybes, netinkamai pritaikius Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymą (toliau – MAĮ), neatsižvelgus į MAĮ įtvirtintus mokestinės paskolos tikslus ir kriterijus, todėl yra nepagrįstas, neteisėtas ir naikintinas.

Pažymėjo, kad Sprendimas grindžiamas 2022 m. lapkričio 21 d. išvada dėl prašymo atidėti arba išdėstyti mokestinės nepriemokos sumokėjimą Nr. (23.31-08) 326-4525 (toliau – Išvada), kuri grindžiama tuo, jog pareiškėjo prašymas yra netenkintas pagal tris Mokesčių mokėtojo, turinčio mokestinę nepriemoką, arba asmens, kuriam paskirta bauda už administracinį nusižengimą, finansinės būklės vertinimo rekomendacijų, patvirtintų Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos viršininko 2019 m. gegužės 6 d. įsakymu Nr. VA-38 (toliau – Rekomendacijos) 2 priedo „Mokesčių mokėtojo – juridinio asmens prašymo atidėti ir (ar) išdėstyti mokestinės nepriemokos sumokėjimą nagrinėjimo kriterijai ir jų vertinimo rezultatai“ punktus, t. y. pareiškėjo nuosavas kapitalas yra mažesnis už nulį (15 punktus), pareiškėjas į biudžeto pajamų surenkamąją sąskaitą pervėdė mažiau nei 10 procentų visų gautų įplaukų per bankų sąskaitas (13 punktus) ir pareiškėjas yra nemokus (17 punktus). Inspekcija neatsižvelgė į Rekomendacijų 2 priedo punktus, pagal kuriuos pareiškėjo prašymas turėtų būti tenkinamas. Pirmia, pareiškėjas turi laikinų finansinių sunkumų, tačiau pateikė dokumentus (vykdomas sutartis), įrodančius galimybes sumokėti mokestinę nepriemoką ateityje (Rekomendacijų 2 priedo 1 punktus). Antra, pareiškėjas šiuo metu yra sudaręs tris mokestinės paskolos sutartis ir visas jas vykdo tinkamai, kas nurodyta ir pačioje Išvadoje (Rekomendacijų 2 priedo 2 punktus). Trečia, nors pareiškėjo finansinė būklė ir yra blogėjanti, pareiškėjo pateiktos vykdomos sutartys sudaro prielaidą manyti, kad pareiškėjas turi galimybes atkurti savo mokumą (Rekomendacijų 2 priedo 3 punktus). Taigi, priimdama Išvadą ir Sprendimą, VMI atsižvelgė tik į tris su pareiškėjo prašymu susijusius kriterijus, pagal kuriuos tenkinti

pareiškėjo prašymo nebuvo galima, tačiau neatsižvelgė į kitus tris su pareiškėjo pateiktu prašymu susijusius kriterijus, pagal kuriuos pareiškėjo prašymas yra tenkintinas, Išvadoje nepasisakė dėl šių kriterijų. Inspekcija turi sprendimą motyvuoti (Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymo (toliau – VAI) 10 straipsnio 5 dalies 6 punktas), tačiau ji vertino tik argumentus, kurie suponuotų jos pareigą priimti sprendimą netenkinti pareiškėjo prašymo ir neatsižvelgė į argumentus, kurie suponuotų pareigą prašymą patenkinti ir taip nusižengė VAI 3 straipsnio 5 punkto išsamumo principui. Neišsamiai, vienpusiškai motyvuotas sprendimas negali būti pripažįstamas tinkamai motyvuotu ir turi būti panaikintas kaip neatitinkantis VAI 10 straipsnio 5 dalies reikalavimų.

Pareiškėjas skunde rėmėsi MAĮ 88 straipsnio 2 dalimi, teigė, kad mokestinės nepriemokos institutas yra pagalbos priemonė finansinius sunkumus patiriančiam mokesčių mokėtojui, naudingas įrankis biudžeto pajamų surinkimui; suteikdamas galimybę mokesčių mokėtojui atidėti mokestinių prievolių įgyvendinimą, mokesčių administratorius ilguoju laikotarpiu gali surinkti daugiau mokesčių, nes mokestinės paskolos nesuteikus, mokesčių mokėtojas gali bankrutuoti ir negalėti sumokėti mokesčių; išsaugojus mokesčių mokėtoju esančio ūkio subjekto galimybes tęsti veiklą, toks mokesčių mokėtojas toliau turės mokėti mokesčius. Viešojo ir privačiojo interesų pusiausvyrą užtikrinama ir mokesčių mokėtojo pareiga mokėti MAĮ 88 straipsnio 5 dalyje nurodytas palūkanas. Teigia, kad Išvada iš dalies motyvuojama viešo intereso apsauga, tačiau, mano, kad mokestinės nepriemokos išdėstymas ne tik nepažeidžia, bet ir pasitarnauja viešajam interesui.

Pareiškėjo teigimu, Inspekcijai pateikti duomenys patvirtina, kad jo finansinė būklė yra ganėtinai sunki: nuosavas kapitalas yra neigiamas, turi pradelstų įsipareigojimų kreditoriams ir nedidelį banko sąskaitos likutį. Inspekcijai reikalaujant nedelsiant apmokėti mokestinę nepriemoką, pareiškėjui tikėtina nepakaks apyvartinių lėšų kitų įsipareigojimų įvykdymui, įskaitant mokėjimus tiekėjams ir darbuotojams, tai gali turėti pasekmių veiklos tęstinumui. Pareiškėjas yra inžinerines paslaugas (visų pirma, susisiekiimo komunikacijų projektavimo) teikiantis ūkio subjektas, paslaugų teikimui esminis išteklius yra tinkamą kvalifikaciją turintys specialistai. Tuo atveju, jei pareiškėjas neturės finansinių galimybių atsiskaityti su darbuotojais, jie, tikėtina, nutrauks darbo santykius. Pareiškėjas, likęs be darbuotojų ar reikšmingai sumažėjęs jų skaičiui, negalės įvykdyti sutartinių įsipareigojimų, gauti pajamų iš vykdomų sutarčių. Jei pareiškėjas negalės tinkamai ir laiku įvykdyti sutarčių ir tokiu būdu jas pažeis, užsakovai įgis teisę reikalauti netesybų, nuostolių atlyginimo ar sutartis nutraukti; jei su pareiškėju bus nutrauktos viešojo pirkimo būdu sudarytos sutartys, pareiškėjas bus įtrauktas į Nepatikimų tiekėjų sąrašą, o tai dar labiau apsunkins pareiškėjo galimybes tęsti veiklą. Pareiškėjui negalint tęsti veiklos ir negaunant pajamų, jis objektyviai nebeturės galimybių įgyvendinti savo įsipareigojimų mokesčių administratoriui. Išsipildžius tokiam scenarijui, viešasis interesas dėl atsakovo Sprendimo ne tik nebus apgintas, tačiau jam bus ir pakenkta – nebus surenkami mokesčiai, nutraukus sutartis, vėluos rengiamų projektų parengimas ir valstybės susisiekiimo struktūrai svarbių projektų įgyvendinimas, sumažės konkurencija susisiekiimo komunikacijų projektavimo rinkoje, 34 įmonėje dirbantys žmonės neteks darbo. Inspekcijai priėmus sprendimą išdėstyti pareiškėjo mokestinę nepriemoką, neigiamų pasekmių galima išvengti; pareiškėjas galės tęsti veiklą, gauti pajamas, įvykdyti mokestines prievoles. Pareiškėjas su prašymu atsakovui pateikė šiuo metu vykdomas sutartis, kurios leis pareiškėjui gauti pinigų ir tinkamai vykdyti savo prievoles.

Mano, kad pareiškėjo elgesys vykdant mokestines prievoles, nesuteikia pagrindo manyti, kad jis piktybiškai vengs įgyvendinti savo prievoles, pasinaudos sudaryta mokestinės paskolos sutartimi, siekdamas išvengti pareigos sumokėti priklausančius mokesčius ar kitaip piktnaudžiaus Inspekcijos sprendimu. Nuo 2022 m. pradžios iki 2022 m. lapkričio 13 d. pareiškėjas į valstybės biudžetą yra sumokėjęs 458 810 Eur mokesčių, be to, jis jau yra sudaręs tris mokestinės paskolos sutartis ir moka įmokas sutartyse nustatyta tvarka. Tai liudija, kad pareiškėjas, sudarydamas mokestinės paskolos sutartis, siekia jas vykdyti ir įvykdyti savo mokestinius įsipareigojimus, o ne jų išvengti.

Nurodė, kad nepaisant to, kad pareiškėjo finansinė būklė šiuo metu tebėra ganėtinai sudėtinga, jo veiklos tendencijos yra teigiamos ir ateityje galima tikėtis apyvartos augimo, uždirbamo pelno ir gerėjančios įmonės finansinės situacijos. Pažymėjo, kad nuo 2022 m. balandžio 1 d. pasikeitė pareiškėjo vadovybė ir tai turi teigiamos įtakos pareiškėjo užsakymų paketui: nuo 2022 m. pradžios iki 2022 m. kovo 31 d. pareiškėjas sudarė sutarčių už 128 544 Eur, nuo 2022 m. balandžio 1 d. iki

2022 m. lapkričio 30 d. – sutarčių už 890 327 Eur. Po pareiškėjo vadovo pasikeitimo vidutinė per mėnesį sudaromų sutarčių apimtis eurais padidėjo daugiau nei 2,5 karto, veiklos tendencijos yra gerėjančios. Šiuo metu pareiškėjas derina sutartį dėl (duomenys neskelbtini) rekonstrukcijos projekto parengimo, numatoma sutarties kaina yra 699400 Eur neįskaitant PVM, ši sutartis bus ženklus postūmis pareiškėjui atkuriant mokumą ir finansinį stabilumą.

Pažymėjo, jog iš tiesioginio akcininko (duomenys neskelbtini), netiesioginio akcininko (duomenys neskelbtini) ir susijusios (to paties akcininko valdomos) įmonės (duomenys neskelbtini) 2022 m. spalio 31 d. duomenimis yra gavęs 769 492 Eur paskolų. Ši suma yra daugiau kaip 14 kartų didesnė už pareiškėjo prašomos mokestinės paskolos dydį, daugiau kaip 22 kartus didesnė už pareiškėjo šiuo metu vykdomų mokestinių paskolų sumą. Tai liudija, kad pareiškėjo akcininkas deda pastangas, kad pareiškėjo veikla būtų išsaugota, o finansinis pajėgumas atstatytas (1 t., b. l. 1–5).

Inspekcija su pareiškėjo skundu nesutinka ir prašo skundą atmesti kaip nepagrįstą. Paaikšino, kad prašymai dėl mokestinės nepriemokos sumokėjimo termino atidėjimo ar išdėstymo nagrinėjami ir sprendimai atidėti ar išdėstyti mokestinės nepriemokos mokėjimo terminą priimami vadovaujantis MAĮ, Mokestinės nepriemokos ar baudos už administracinį nusižengimą mokėjimo atidėjimo arba išdėstymo taisyklėmis, patvirtintomis Lietuvos Respublikos finansų ministro 1998 m. lapkričio 17 d. įsakymu Nr. 268 „Dėl Mokestinės nepriemokos ar baudos už administracinį nusižengimą mokėjimo atidėjimo arba išdėstymo taisyklių patvirtinimo“ (Lietuvos Respublikos finansų ministro 2016 m. liepos 21 d. įsakymo Nr. 1K-293 redakcija) (toliau – Taisyklės), Rekomendacijomis. Teigia, kad pagal MAĮ 88 straipsnio 1 dalį vien mokesčių mokėtojo prašymas išdėstyti mokestinės nepriemokos sumokėjimą besąlygiškai nelemia tokio prašymo tenkinimo. Vadovaujasi MAĮ 88 straipsnio 1 ir 2 dalimis, remiasi Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo (toliau – LVAT) išaiškinimais atsiliepime nurodytose administracinėse bylose dėl mokesčių administratoriaus diskrecijos dėl mokestinės nepriemokos sumokėjimo išdėstymo, dėl sąlygų ir pagrindų atidėti mokestinės nepriemokos mokėjimą ar jį išdėstyti, dėl to, kad mokesčių mokėtojas turi pagrįsti dokumentais savo realias galimybes sumokėti mokestinę nepriemoką per jos atidėjimo ar išdėstymo laikotarpį.

Nurodo, kad Bendrovė 2022 m. lapkričio 16 d. kreipėsi su prašymu išdėstyti 52 598,07 Eur mokestinės nepriemokos mokėjimą iki 2023 m. lapkričio 25 d. VMI, išnagrinėjusi prašymą ir įvertinusi su prašymu pateiktą bei surinktą papildomą informaciją, prašymo netenkino ir priėmė sprendimą neišdėstyti mokestinės nepriemokos sumokėjimą.

Paaikškina, kad išnagrinėjus Bendrovės 2022 m. lapkričio 16 d. prašymą konstatuota, kad:

1. finansinės rizikos ir likvidumo koeficientai neskaiciuoti, nes nuosavas kapitalas neigiamas;
2. remiantis pateikta finansine atskaitomybe Bendrovė 2022 m. rugsėjo 30 d. dirbo nuostolingai – nuostolis sudarė 566117 Eur, 2021 m. gruodžio 31 d. nuostolis 43457,00 Eur;
3. išanalizavus Bendrovės pardavimo pajamas nustatyta, kad Bendrovės vidutinės mėnesio pajamos 2021 metais sudarė 141018 Eur, 2022 m. 9 mėn. – 66787 Eur;
4. per laikotarpį nuo 2022 m. rugsėjo 1 d. iki 2022 m. lapkričio 13 d. banko sąskaitų įplaukos sudarė 414492,73 Eur, o išlaidos – 428560,74 Eur. Per tą patį laikotarpį į biudžeto pajamų surenkamąją sąskaitą sumokėjo 20439,55 Eur, kas sudaro 4,9 proc. nuo Bendrovės sąskaitų įplaukų;
5. pagal pateiktus duomenis Bendrovės piniginių lėšų likutis banko sąskaitoje 2022 m. lapkričio 13 d. buvo 9158,13 Eur;
6. Bendrovė kartu su prašymu pateikė informaciją, kad kasos neturi;
7. kreditoriniai įsipareigojimai tiekėjams 2022 m. rugsėjo 30 d. buvo 1077339,37 Eur, iš kurių: nepradelsti 760959,61 Eur (70,6 proc.), 316379,76 Eur pradelsti (29,4 proc.);
8. debitoriniai įsipareigojimai 2022 m. rugsėjo 30 d. buvo 194879,31 Eur, iš kurių: 157855,41 Eur nepradelsti (81 proc.), 37023,90 Eur pradelsti (19 proc.);
9. gautos paskolos: UAB „(duomenys neskelbtini)“ 2022 m. balandžio 29 d. - 200000,00 Eur. Gražinimo terminas 2025 m. gruodžio 31 d.; (duomenys neskelbtini) 2020 m. birželio 29 d. - 900000,00 Eur, gražinimo terminas 2023 m. sausio 31 d., (duomenys neskelbtini) 2020 m. gruodžio 31 d. novacijos sutartis - 51277,47 Eur, 2021 m. gruodžio 23 d. papildomas susitarimas, gražinimo terminas 2023 m. sausio 31 d.; (duomenys neskelbtini) 2020 m. gruodžio 31 d. novacijos sutartis – 12495,14 Eur, 2021 m. gruodžio 23 d. papildomas susitarimas, gražinimo terminas 2023 m. sausio 31 d.;
10. Bendrovė nurodė, kad nėra

suteikusi paskolų fiziniams bei juridiniams asmenims; 11. Bendrovė yra nemoki: mokėjimai ir įsipareigojimai 1,7 karto didesni už Bendrovės turtą; 12. Bendrovei jau yra suteikta galimybė subalansuoti savo piniginius srautus ir mokestinę nepriemoką mokėti dalimis: VMI su Bendrove 2021 m. spalio 12 d., 2022 m. kovo 22 d. ir 2022 m. rugpjūčio 30 d. jau yra sudariusi mokestinių paskolų sutartis Nr. (23.24-08) 327- 51486, Nr.(23.24-08) 327-19592 ir Nr.(23.24-08) 327- 68233 bei išdėsčiusi 34352,82 Eur mokestinės nepriemokos mokėjimus iki 2023 m. vasario 25 d., 2023 m. rugpjūčio 25 d. ir 2023 m. rugsėjo 25 d.

Įvertinus Bendrovės duomenis, prašymas netenkintas pagal Rekomendacijų 2 priedo: 15 punktą (nuosavas kapitalas yra mažesnis už nulį); 13 punktą (analizuojamu laikotarpiu Bendrovė į biudžeto pajamų surenkamąją sąskaitą pervedė mažiau nei 10 procentų visų gautų įplaukų per bankų sąskaitas); 17 punktą (Bendrovė yra nemoki: įsipareigojimai 1,7 karto didesni už turtą).

Teigia, kad Išvadoje, kuri yra neatsiejama Sprendimo dalis, nurodytas motyvuotas pagrindas neišdėstyti mokestinės nepriemokos mokėjimo – MAĮ 88 straipsnis, Taisyklės, Rekomendacijų 2 priedo 15 punktas, 13 punktas ir 17 punktas.

Pažymi, kad tiek MAĮ 88 straipsnio 2 dalis, tiek Taisyklių 7 punktas reglamentuoja, kad sprendimas atidėti arba išdėstyti mokestinės nepriemokos sumokėjimą gali būti priimtas tik nustačius, kad nedelsiant ją sumokėjus, mokesčių mokėtojo finansinė būklė taptų kritiška arba mokesčių mokėtojas turėtų didelių sunkumų vykdydamas kitus savo finansinius įsipareigojimus, tačiau šios mokestinės nepriemokos sumokėjimo atidėjimas arba išdėstymas suteiktų jam galimybę stabilizuoti savo finansinę būklę ir ją sumokėti vėliau – per mokesčių administratoriaus sprendime nustatytą laikotarpį. Šios mokestinės procedūros metu mokesčių mokėtojas turi pagrįsti dokumentais savo realias galimybes sumokėti mokestinę nepriemoką per jos atidėjimo ar išdėstymo laikotarpį.

Teigia, kad Bendrovė pateiktame prašyme nepateikė faktinių duomenų ir/ar atliktų paskaičiavimų, kurių pagrindu būtų galima tenkinti jos prašymą ir išdėstyti mokestinės nepriemokos mokėjimą prašytam laikotarpiui, o tuo pačiu neįrodė/nepagrindė, kad turės pakankamai pajamų iš vykdomos veiklos sumokėti mokestinę nepriemoką ateityje.

Pažymi, kad Sprendime nurodytas jo priėmimo teisinis pagrindas – MAĮ 88 straipsnis ir 14 straipsnio 7 dalis, Taisyklės, taip pat administraciniam sprendimui įtakos turėjusios aplinkybės – mokesčių mokėtojo 2022 m. lapkričio 16 d. prašymas su priedais, o Išvadoje, kuri yra sudedamoji individualaus administracinio akto dalis, pateikti sprendimo priėmimo motyvai, t. y. pateikta Bendrovės finansinės būklės analizė, įvertinta turtinė padėtis, balansai, atlikta pareiškėjo pateiktų duomenų analizė. Sprendimas priimtas vadovaujantis aktualiais teisės aktais, jame ir Išvadoje nurodant priėmimo teisinį pagrindą, įvertinus reikšmingas aplinkybes, todėl Sprendimas negali būti naikinamas jokiais, tuo labiau ne pareiškėjo skunde nurodytais, pagrindais (2 t., b. l. 11–15).

Skundas atmestinas

Remiantis byloje surinkta medžiaga nustatyta, kad pareiškėjas VMI pateikė 2022 m. lapkričio 16 d. prašymą išdėstyti 52598,07 Eur mokestinės nepriemokos sumą, kurią sudaro prašyme nurodytas gyventojų pajamų mokestis ir pridėtinės vertės mokestis, laikotarpiui nuo 2022 m. lapkričio 16 d. iki 2023 m. lapkričio 30 d. pagal prašyme nurodytą grafiką. Iš prašymo turinio matosi, jog prie prašymo pridedami priedai, be kita ko, projektavimo sutartis, paskolos sutartis, novacijos sutartys, novacijos sutartis papildomas susitarimas, papildomas susitarimas, kredito sutartis, kitos sutartys, banko išrašai ir kt. (1 t., b. l. 7–8, 2 t., 26–27).

Inspekcija Sprendimu, vadovaudamasi MAĮ 88 straipsniu, 14 straipsnio 7 dalimi, Taisyklėmis, remdamasi mokesčių mokėtojo 2022 m. lapkričio 16 d. prašymu ir Nepriemokų administravimo departamento Mokestinių paskolų sutarčių administravimo skyriaus Išvada nusprendė neišdėstyti pareiškėjo mokestinės nepriemokos sumokėjimą (1 t., b. l. 189–190, 2 t., b. l. 19–20).

Inspekcija Išvadoje, kuria grindžiamas Sprendimas, nurodė, kad vadovaudamasi MAĮ 88 straipsniu, Taisyklėmis ir Rekomendacijomis išnagrinėjo pareiškėjo 2022 m. lapkričio 16 d. prašymą su priedais ir iš kitų šaltinių surinktą informaciją, nustatė: finansinės rizikos ir likvidumo koeficientai neskaičiuoti, nes nuosavas kapitalas neigiamas; remiantis pateikta finansine atskaitomybe Bendrovė 2022 m. rugsėjo 30 d. dirbo nuostolingai – nuostolis sudarė 566117 Eur, 2021 m. gruodžio 31 d.

nuostolis – 43457,00 Eur; išanalizavus Bendrovės pardavimo pajamas nustatyta, kad Bendrovės vidutinės mėnesio pajamos 2021 metais sudarė 141018 Eur, 2022 m. 9 mėn. – 66787 Eur; per laikotarpį nuo 2022 m. rugsėjo 1 d. iki 2022 m. lapkričio 13 d. banko sąskaitų įplaukos sudarė 414492,73 Eur, o išlaidos – 428560,74 Eur. Per tą patį laikotarpį į biudžeto pajamų surenkamąją sąskaitą sumokėjo 20439,55 Eur, kas sudaro 4,9 proc. nuo Bendrovės sąskaitų įplaukų; pagal pateiktus duomenis Bendrovės piniginių lėšų likutis banko sąskaitoje 2022 m. lapkričio 13 d. sudaro 9158,13 Eur; Bendrovė kartu su prašymu pateikė informaciją, kad kasos neturi; kreditoriniai įsipareigojimai tiekėjams 2022 m. rugsėjo 30 d. buvo 1077339,37 Eur, iš kurių: nepradelsti 760959,61 Eur (70,6 proc.), 316379,76 Eur pradelsti (29,4 proc.); debitoriniai įsipareigojimai 2022 m. rugsėjo 30 d. buvo 194879,31 Eur, iš kurių: 157855,41 Eur nepradelsti (81 proc.), 37023,90 Eur pradelsti (19 proc.); gautos paskolos: UAB „(duomenys neskelbtini)“ 2022 m. balandžio 29 d. -200000,00 Eur. Gražinimo terminas 2025 m. gruodžio 31 d.; (duomenys neskelbtini) 2020 m. birželio 29 d. - 900000,00 Eur, gražinimo terminas 2023 m. sausio 31 d., (duomenys neskelbtini) 2020 m. gruodžio 31 d. novacijos sutartis -51277,47 Eur, 2021 m. gruodžio 23 d. papildomas susitarimas, gražinimo terminas 2023 m. sausio 31 d.; (duomenys neskelbtini) 2020 m. gruodžio 31 d. novacijos sutartis – 12495,14 Eur, 2021 m. gruodžio 23 d. papildomas susitarimas, gražinimo terminas 2023 m. sausio 31 d.; Bendrovė nurodė, kad nėra suteikusi paskolų fiziniams bei juridiniams asmenims; Bendrovė yra nemoki: mokėjimai ir įsipareigojimai 1,7 karto didesni už Bendrovės turtą; Bendrovei jau yra suteikta galimybė subalansuoti savo piniginius srautus ir mokestinę nepriemoką mokėti dalimis: VMI su Bendrove 2021 m. spalio 12 d., 2022 m. kovo 22 d. ir 2022 m. rugpjūčio 30 d. jau yra sudariusi mokestinių paskolų sutartis Nr. (23.24-08) 327- 51486, Nr.(23.24-08) 327- 19592 ir Nr.(23.24-08) 327- 68233 bei išdėsčiusi 34352,82 Eur mokestinės nepriemokos mokėjimus iki 2023 m. vasario 25 d., 2023 m. rugpjūčio 25 d. ir 2023 m. rugsėjo 25 d. Pradelstų įsipareigojimų pagal MPS nėra. Įvertinus Bendrovės duomenis, prašymas netenkintinas pagal Rekomendacijų 2 priedo 15 punktą (nuosavas kapitalas yra mažesnis už nulį), 13 punktą (analizuojamu laikotarpiu Bendrovė į biudžeto pajamų surenkamąją sąskaitą pervedė mažiau nei 10 procentų visų gautų įplaukų per bankų sąskaitas); 17 punktą (Bendrovė yra nemoki: įsipareigojimai 1,7 karto didesni už turtą). Išvadoje akcentuojama, kad mokesčių mokėtojas privalo mokėti mokesčius įstatymų nustatyta tvarka, mokesčių surinkimas yra susijęs su viešojo intereso apsauga, nes taip yra gaunama lėšų visos visuomenės poreikiams tenkinti, nemokant mokesčių, viešasis interesas yra pažeidžiamas; tokiu būdu pažeidžiami ir mokesčių visuotinio privalomumo, mokesčių mokėtojų lygybės principai, nes mokesčių nemokantys subjektai konkurencine prasme atsiduria geresnėje padėtyje nei juos mokantys. Turi būti laikomasi Lietuvos Respublikos civilinio kodekso 6.930¹ straipsnyje nustatyto atsiskaitymų grynaisiais ir negrynaisiais pinigais eiliškumo ir tuo pačiu nepažeisti VMI, kaip kreditoriaus teisių. Pažymėta, kad vien tas pagrindas, kad įmonei pritrūks apyvartinių lėšų, neatitinka MAĮ 88 straipsnio 2 dalyje nustatytų mokestinės nepriemokos išdėstymo pagrindų, nes tokie finansiniai nepatogumai negali būti vertinami kaip kritinė finansinė būklė. Nurodoma, kad finansinius sunkumus patiriančiai įmonei turėtų padėti ne tik kreditoriai, bet ir Bendrovės akcininkai. Siūloma Bendrovės prašymo netenkinti ir neišdėstyti mokestinės nepriemokos mokėjimo (1 t., 191–193, 2 t., b. l. 22–23).

VMI 2022 m. lapkričio 22 d. raštu Nr. RNA-43717 „Dėl prašymo išdėstyti mokestinės nepriemokos sumokėjimą“ išsiuntė Sprendimą ir Išvadą pareiškėjui (1 t., b. l. 188, 2 t. 18–24).

Ginčas kilo dėl Inspekcijos Sprendimo, kuris priimtas dėl pareiškėjo Inspekcijai pateikto 2022 m. lapkričio 16 d. prašymo išdėstyti mokestinės nepriemokos sumą, pagrįstumo ir teisėtumo.

Pareiškėjas su Sprendimu nesutinka, prašo jį panaikinti, teigdamas jog VMI neįvertino visų Sprendimui priimti reikšmingų aplinkybių, neatsižvelgė į kriterijus, pagal kuriuos pareiškėjo prašymas turėtų būti tenkinamas, nurodydamas, jog pareiškėjui dėl ganėtinai sunkios finansinės būklės nedelsiant sumokėjus mokestinę nepriemoką, nepakaks apyvartinių lėšų kitų savo įsipareigojimų įvykdymui, teigdamas, jog ateityje galima tikėtis Bendrovės gerėjančios finansinės situacijos bei nurodydamas, jog akcininkas deda pastangas tam, jog būtų atkurtas pareiškėjo finansinis pajėgumas.

Ginčo teisinius santykius reglamentuoja MAĮ, VAI, Taisyklės, Rekomendacijos.

MAĮ 88 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad mokestinės nepriemokos sumokėjimo terminą finansų ministro nustatyta tvarka mokesčių administratorius gali atidėti arba išdėstyti. Mokestinės nepriemokos

mokėjimas atidedamas arba išdėstomas mokesčių administratoriaus sprendimu. Šio sprendimo pagrindu sudaroma mokesčių mokėtojo ir mokesčių administratoriaus mokestinės paskolos sutartis.

MAĮ 88 straipsnio 2 dalyje nustatyta, kad sprendimas atidėti mokestinės nepriemokos mokėjimą ar jį išdėstyti gali būti priimtas tik nustatius, kad nedelsiant ją sumokėjus mokesčių mokėtojo finansinė būklė taptų kritine arba mokesčių mokėtojas turėtų didelių sunkumų vykdydamas kitus savo finansinius įsipareigojimus, tačiau šios mokestinės nepriemokos mokėjimo atidėjimas ar išdėstymas suteiktų jam galimybę stabilizuoti savo finansinę būklę ir sumokėti mokestinę nepriemoką vėliau.

Aiškinant minėtas MAĮ 88 straipsnio nuostatas, LVAT yra pažymėjęs, kad sprendimas dėl mokestinės nepriemokos sumokėjimo atidėjimo ar išdėstymo gali būti priimtas tik esant dviem sąlygom: 1) kai nustatoma, jog nedelsiant sumokėjus mokesčio nepriemoką mokesčių mokėtojo finansinė būklė taptų itin sunki arba jis turėtų didelių sunkumų vykdydamas kitus savo finansinius įsipareigojimus; taip pat 2) kai nustatoma, jog mokestinės nepriemokos sumokėjimo atidėjimas ar išdėstymas suteiks mokesčių mokėtojui galimybę stabilizuoti savo finansinę būklę ir sumokėti mokestinę nepriemoką vėliau. Taip pat LVAT ne kartą yra konstatavęs, kad mokestinės nepriemokos sumokėjimo išdėstymo instituto paskirtis yra užtikrinti įmonių veiklos tęstinumą, todėl esminis kriterijus, kurį turi įvertinti mokesčių administratorius, yra įmonės mokumo palaikymas, kuris vėliau leistų įmonei visiškai įvykdyti mokestinę prievolę (LVAT 2011 m. gruodžio 12 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A575-3585/2001, 2016 m. lapkričio 15 d. nutartis administracinėje byloje Nr. eA-3250-575/2016, 2018 m. gegužės 30 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A-876-556/2018).

Mokesčių administratorius turi teisę, bet ne pareigą atidėti ar išdėstyti mokestinės nepriemokos sumokėjimą, todėl mokesčių administratorius neturi pareigos tenkinti kiekvieno mokesčių mokėtojo prašymo išdėstyti mokestinės nepriemokos sumokėjimo termino. Nepaisant to, LVAT yra pažymėjęs, kad viešojo administravimo subjektui (šiuo atveju mokesčių administratoriui) suteikta diskrecija nėra neribojama, todėl įgyvendindamas jam suteiktą diskreciją dėl mokestinės nepriemokos sumokėjimo išdėstymo, mokesčių administratorius turi įvertinti mokesčių surinkimo ir mokestinės nepriemokos išdėstymo tikslus, atsižvelgti į teisės aktų, reguliuojančių mokestinės nepriemokos sumokėjimo atidėjimą ar išdėstymą, reikalavimus, bendruosius teisės ir mokesčių administravimo principus. Vien tik konstatavimas aplinkybės, kad nedelsiant sumokėjus mokestinę nepriemoką mokesčių mokėtojo finansinė padėtis gali tapti kritine, nėra absoliutus pagrindas atidėti ar išdėstyti mokestinės nepriemokos mokėjimą, o yra saistomas ir antrosios sąlygos, reikalaujančios mokesčių mokėtojui įrodyti, kad jis turi realių galimybių atsiskaityti per prašomą suteikti mokestinės nepriemokos atidėjimo laikotarpį (LVAT 2011 m. gruodžio 12 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A575-3585/2011, 2014 m. vasario 24 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A602-220/2014).

Taisyklės reglamentuoja prašymo atidėti arba išdėstyti mokestinės nepriemokos ar baudos už administracinį nusižengimą ar administracinį teisės pažeidimą mokėjimą pateikimą ir nagrinėjimą, sprendimo atidėti arba išdėstyti mokestinės nepriemokos ar baudos už administracinį nusižengimą mokėjimą priėmimą ir vykdymą, sprendimo atidėti arba išdėstyti baudos už administracinį nusižengimą mokėjimą priėmimą ir vykdymą supaprastinto proceso tvarka, mokestinės paskolos sutarties sudarymo ir vykdymo sąlygas, sprendimo pakeisti mokestinės paskolos sutartį ir ją nutraukti priėmimą (Taisyklių 1 punktą).

Taisyklių 7 punkte nustatyta, kad priimant sprendimą atidėti arba išdėstyti mokestinės nepriemokos ar baudos už administracinį nusižengimą mokėjimą, vertinama mokesčių mokėtojo arba asmens, kuriam paskirta bauda už administracinį nusižengimą finansinė būklė pagal Mokesčių mokėtojo finansinės būklės vertinimo rekomendacijas, nustatytas centrinio mokesčių administratoriaus.

Pagal Taisyklių 19 punktą mokesčių mokėtojas prie prašymo atidėti arba išdėstyti mokestinės nepriemokos mokėjimą turi pridėti centrinio mokesčių administratoriaus nustatytus dokumentus, kuriais apibūdinama mokesčių mokėtojo finansinė būklė ir kuriais pagrindžiami prašyme nurodyti duomenys ir aplinkybės.

Rekomendacijos nustato mokesčių mokėtojo, turinčio mokestinę nepriemoką, arba asmens, kuriam paskirta bauda už administracinį nusižengimą, finansinės būklės vertinimo kriterijus, mokesčių

administratoriui priimant sprendimą atidėti ir (ar) išdėstyti mokestinės nepriemokos ar baudos už administracinę nusižengimą mokėjimą (Rekomendacijų 1 punktą).

Mokesčių mokėtojų, turinčių mokestinę nepriemoką – juridinių asmenų finansinės būklės vertinimas reglamentuota Rekomendacijų 4-13 punktuose. Rekomendacijų 17 punkte nustatyta, kad apskaičiuotus finansinius koeficientus pagal Rekomendacijų 1 priedą „Finansinės rizikos ir likvidumo koeficientai“ bei atlikus vertinimą pagal Rekomendacijų 2 priedo „Mokesčių mokėtojo – juridinio asmens prašymo atidėti ir (ar) išdėstyti mokestinės nepriemokos sumokėjimą nagrinėjimo kriterijai ir jų vertinimo rezultatai“ kriterijus *ir nenustačius aplinkybių, dėl kurių prašymas atidėti ir (ar) išdėstyti mokestinę nepriemoką negali būti tenkinamas*, yra skaičiuojamas Rekomendacijų 4 priede „Mokesčių mokėtojo – juridinio asmens finansinių rodiklių susiejimas su prašomu mokestinės nepriemokos sumokėjimo laikotarpiu“ nurodytas rodiklis.

Pagal Rekomendacijų 16 punktą galimi juridinio asmens prašymo atidėti ir (ar) išdėstyti mokestinės nepriemokos sumokėjimą nagrinėjimo kriterijai ir jų vertinimo rezultatai pateikti 2 priede „Mokesčių mokėtojo – juridinio asmens prašymo atidėti ir (ar) išdėstyti mokestinės nepriemokos sumokėjimą nagrinėjimo kriterijai ir jų vertinimo rezultatai“.

Rekomendacijų 2 priede „Mokesčių mokėtojo – juridinio asmens prašymo atidėti ir (ar) išdėstyti mokestinės nepriemokos sumokėjimą nagrinėjimo kriterijai ir jų vertinimo rezultatai“ nurodyti kriterijai, kuriuos nustatčius galimas rezultatas – tenkinti, tenkinti su papildoma sąlyga, netenkinti.

Nagrinėjamu atveju Išvadoje nustatyta, jog pareiškėjo prašymas netenkinamas pagal Rekomendacijų 2 priedo 13, 15 ir 17 punktus.

Rekomendacijų 2 priedo 13 punkte nustatytas kriterijus: „mokestinės nepriemokos, kurios mokėjimą prašo atidėti ir (ar) išdėstyti, susidarymo laikotarpiu, mokesčių mokėtojas vykde atsiskaitymus su kitais kreditoriais, nesilaikydamas Lietuvos Respublikos civilinio kodekso 6.930¹ straipsnyje numatyto atsiskaitymo grynaisiais ir negrynaisiais pinigais eiliškumo. Analizuojamu laikotarpiu mokesčių mokėtojas į biudžeto pajamų surenkamąją sąskaitą pervedė mažiau nei 10 procentų visų gautų įplaukų“, kurio rezultatas – netenkinti; 15 punkte nustatytas kriterijus: „nuosavas kapitalas yra lygus nuliui arba mažesnis už nulį (finansinės rizikos ir likvidumo koeficientai tokiu atveju neskaičiuojami) ir mokesčių mokėtojas pateiktame prašyme nenurodė išsamaus paaiškinimo dėl Lietuvos Respublikos akcinių bendrovių įstatymo 38 straipsnio 3 dalyje numatytų priemonių vykdymo (kai mokesčių mokėtojo nuosavas kapitalas tampa mažesnis kaip 1/2 įstatuose nurodyto įstatinio kapitalo dydžio)“, kurio rezultatas – netenkinti; 17 punkte nustatytas kriterijus: „mokesčių mokėtojas yra nemokus ir/arba mokesčių mokėtojui inicijuojamas nemokumo procesas pagal Lietuvos Respublikos juridinių asmenų nemokumo įstatymą“, kurio rezultatas – netenkinti. Taigi, darytina išvada, jog nustatčius šiuos kriterijus, prašymo išdėstyti mokestinės nepriemokos sumokėjimą vertinimo rezultatas – netenkinti prašymo.

Pareiškėjas, nesutikdamas su Sprendimu, skunde Komisijai teigia, jog Sprendimas yra neišsamus, nepilnai motyvuotas ir neatitinka VAĮ 10 straipsnio 5 dalies reikalavimų, nes Inspekcija neatsižvelgė į Rekomendacijų 2 priedo punktus, pagal kuriuos pareiškėjo prašymas turėtų būti tenkinamas, t. y. 1 punktą (mokesčių mokėtojas turi laikinų finansinių sunkumų, pateikia dokumentus, įrodančius realias galimybes sumokėti mokestinę nepriemoką ateityje/prašomos atidėti ir (ar) išdėstyti mokestinės nepriemokos sumokėjimą siūlo užtikrinti įkeitimu, hipoteka, laidavimu arba garantija), 2 punktą (mokesčių mokėtojas turi laikinų finansinių sunkumų, su prašymu kreipiasi ne pirmą kartą, sudarytas mokestinės paskolos sutartis įvykdė (vykdo) laiku, pateikia dokumentus, įrodančius realias galimybes sumokėti mokestinę nepriemoką ateityje), 3 punktą (mokesčių mokėtojo finansinė būklė yra blogėjanti: turtas ir apyvarta mažėja, skolos auga, veiklos nuostolis didėja, tačiau mokesčių mokėtojas pateikia dokumentus, pagrindžiančius realias galimybes atkurti įmonės mokumą ir sumokėti prašomą atidėti ir (ar) išdėstyti mokestinę nepriemoką ateityje/pasiūlo mokestinę nepriemoką užtikrinti įkeitimu, hipoteka, laidavimu arba garantija/pateikia informaciją apie įmonės savininko ar akcinkų įnašus, prisidedant prie įmonės finansinės būklės stabilizavimo).

VAĮ 10 straipsnio 5 dalies 5 ir 6 punktuose nurodyta, kad administraciniame sprendime turi būti nurodytas jo teisinis ir faktinis pagrindas ar kitos sprendimui įtakos turėjusios aplinkybės, taip pat administracinio sprendimo motyvai.

LVAT savo jurisprudencijoje yra konstatavęs, kad VAI 8 straipsnio (šiuo metu galiojančio VAI redakcijos 10 straipsnio) nuostatos reiškia, jog akte turi būti nurodomi pagrindiniai faktai, argumentai ir įrodymai, pateikiamas teisinis pagrindas, kuriuo viešojo administravimo subjektas rėmėsi, priimdamas administracinį aktą; motyvų išdėstymas turi būti adekvatus, aiškus ir pakankamas. Ši teisės norma siejama su teisėtumo principu, pagal kurį reikalaujama, kad viešojo administravimo subjektai savo veikla nepažeistų teisės aktų reikalavimų, kad jų sprendimai būtų pagrįsti, o sprendimų turinys atitiktų teisės normų reikalavimus (LVAT 2010 m. spalio 14 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A502-1037/2010 ir kt.). Pagal suformuotą LVAT praktiką nuostata, kad individualus administracinis aktas turi būti pagrįstas objektyviais duomenimis (faktais) ir teisės aktų normomis, įpareigoja viešojo administravimo subjektus motyvuoti priimamus sprendimus, t. y. pagrįsti nustatytais objektyviais duomenimis (faktais) ir konkrečiai nurodytomis atitinkamų teisės aktų normomis. Teisinio bei faktinio pagrindimų nebuvimas yra esminis trūkumas ir esminis VAI 8 straipsnio pažeidimas bei, kaip savarankiškas pagrindas, suponuoja skundžiamo sprendimo naikinimą (2015 m. kovo 23 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A-692-556/2015).

Pažymėtina, kad pareiškėjas neginčija, jog nagrinėjamu atveju yra Išvadoje atsakovo nustatyti Rekomendacijų 2 priedo 13, 15, 17 punktuose įtvirtinti kriterijai (dėl nemokumo, nuosavo kapitalo ir į biudžeto pajamų surenkamąją pervestų gautų įplaukų, kuriuos nustačius prašymas netenkinamas), tačiau mano, jog turėjo būti atsižvelgiama ir į kitus Rekomendacijų 2 priedo kriterijus.

Nors pareiškėjas skunde teigia, jog jis atitinka Rekomendacijų 2 priedo 1–3 punktus, tačiau tokie pareiškėjo argumentai yra pakankamai abstraktūs ir nepagrįsti konkrečiais objektyviais duomenimis ir skaičiavimais. Tam, kad būtų nustatyti Rekomendacijų 2 priedo 1–3 punktų kriterijai, visais atvejais pareiškėjas turi pateikti dokumentus, įrodančius realias galimybes sumokėti mokesstinę nepriemoką ateityje, tačiau nagrinėjamu atveju tokie įrodymai nėra pateikti, o vien tik sudarytų sutarčių pateikimas, nepagrindžiant jokiais skaičiavimais ir išsamiais paaiškinimais, nelaikytinas pakankamu, sprendžiant dėl Rekomendacijų 2 priedo 1–3 punktų kriterijų taikymo.

Išanalizavus Išvados, kurios pagrindu priimtas Sprendimas, turinį, matosi, jog mokesčių administratorius išnagrinėjo pareiškėjo 2022 m. lapkričio 16 d. prašymą su priedais ir iš kitų šaltinių surinktą informaciją. Komisijos vertinimu, Išvadoje pateikta išsami Bendrovės finansinės būklės analizė, įvertinta turtinė padėtis, gautos pajamos, banko sąskaitų įplaukos, piniginių lėšų likutis banko sąskaitoje, kreditoriniai ir debitoriniai įsipareigojimai, gautos paskolos ir kt. Taigi, Inspekcijos Išvadoje išsamiai išdėstyti argumentai ir motyvai, kuriais remiantis Išvada yra grindžiama ir kurių pagrindu, nustatyti Rekomendacijų 2 priedo 13, 15, 17 punktų kriterijai. Pareiškėjo argumentai, kad Inspekcijos Sprendimas yra neišsamus, nes turėjo būti vertinami Rekomendacijų 2 priedo 1-3 punktų kriterijai, nepagrįsti jokiais objektyviais duomenimis. Komisijos vertinimu, Išvada ir Sprendimas, priimti išsamiai įvertinus pareiškėjo prašymą ir atitinka esminius motyvavimo reikalavimus.

Pareiškėjas skunde dėsto argumentus, jog jo finansinė būklė yra sunki ir Inspekcijai reikalaujant nedelsiant sumokėti mokesstinę nepriemoką, pareiškėjui nepakaks lėšų kitų įsipareigojimų įvykdymui.

Atsakydama į šiuos argumentus, Komisija atkreipia dėmesį, kad pagal teismų formuojamą praktiką vien tik konstatavimas aplinkybės, kad nedelsiant sumokėjus mokesstinę nepriemoką mokesčių mokėtojo finansinė padėtis gali tapti kritine, nėra absoliutus pagrindas atidėti ar išdėstyti mokesstinės nepriemokos mokėjimą, o yra saistomas ir antrosios sąlygos, reikalaujančios mokesčių mokėtoju įrodyti, kad jis turi realių galimybių atsiskaityti per prašomą suteikti mokesstinės nepriemokos atidėjimo laikotarpį (žr. pvz., LVAT 2011 m. gruodžio 12 d. nutartį administracinėje byloje Nr. A575-3585/2011, 2011 m. rugsėjo 5 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A438-2139/2011).

Pažymėtina, kad pirmiau nurodytos teisės normos įtvirtina aiškia mokesčio mokėtojo pareigą pateikti įrodymus, patvirtinančius tokio prašymo pagrįstumą. Taigi, pagrindinė pareiga įrodyti aplinkybes, kuriomis grindžiamas prašymo išdėstyti mokesstinės nepriemokos mokėjimą pagrindas, tenka pareiškėjui, tuo tarpu mokesčio administratoriaus įrodinėjimo pareiga yra daugiau papildomo pobūdžio (LVAT 2014 m. vasario 24 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A602-220/2014). Mokesčių mokėtojas, teikiantis mokesčių administratoriui prašymą dėl mokesstinės nepriemokos sumokėjimo atidėjimo arba išdėstymo pagal MAI 88 straipsnį, prašo taikyti jo atžvilgiu tam tikrą išimtį iš mokesčių

mokėjimo visuotinio privalomumo principo, kuriuo remiantis kiekvienas mokesčių mokėtojas privalo mokėti mokesčių įstatymų nustatytus mokesčius, laikydamasis mokesčių teisės aktuose nustatytos mokesčio apskaičiavimo ir mokėjimo tvarkos (MAĮ 8 straipsnis) (LVAT 2020 m. liepos 1 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A1585-602/2020).

Nagrinėjamu atveju sutiktina su atsakovo atsiliepimo argumentais, kad pareiškėjas prašyme Inspekcijai nepateikė faktinių duomenų ir/ar atliktų paskaičiavimų, kurių pagrindu būtų galima tenkinti prašymą išdėstyti mokestinės nepriemokos mokėjimą prašytam laikotarpiui bei neįrodė/nepagrindė, kad iš savo vykdomos veiklos gaus pakankamai pajamų, kurių pakaks įvykdyti finansinius įsipareigojimus, jeigu mokestinės nepriemokos sumokėjimas bus išdėstytas dalimis. Tokie objektyvūs duomenys, be kita ko, dėl galimybės sumokėti mokestinę nepriemoką ateityje, t. y. išsamūs paaiškinimai ir konkretūs skaičiavimai, nebuvo pateikti nei prašyme Inspekcijai, nei skunde Komisijai. Pareiškėjas VMI teiktame 2022 m. lapkričio 16 d. prašyme nurodė, jog yra apyvartinių lėšų trūkumas, jokių kitų paaiškinimų ir argumentų dėl nepriemokos išdėstymo pareiškėjui būtinumo ir galimybės sumokėti nepriemoką ateityje prašyme Inspekcijai nenurodė. Skunde Komisijai pareiškėjas nurodė, jog pateikė šiuo metu vykdomas sutartis, kurios leis gauti pajamų ir tinkamai vykdyti savo prievoles. Nors iš 2022 m. lapkričio 16 d. prašymo ir jo priedų turinio (atsakovo atsiliepimo 3 priedas – UAB „(duomenys neskelbtini)“ 2022 m. lapkričio 16 d. prašymas su priedais) matosi, jog Inspekcijai pareiškėjas teikė sutartis, sudarytas tarp jo (kaip vykdytojo, teikėjo, projektuotojo) ir kitų asmenų (užsakovų) dėl projektavimo, techninės priežiūros paslaugų, techninio projekto rengimo ir jo priežiūros, tačiau pareiškėjo 2022 m. lapkričio 16 d. prašyme visiškai jokių skaičiavimų ar paaiškinimų dėl šių teikiamų sutarčių reikšmės ir įtakos teikiamo prašymo dėl mokestinės nepriemokos išdėstymo nagrinėjimui nėra pateikta, taip pat nenurodyta konkrečių gautinų pagal šias sutartis sumų ir jų gavimo terminų, kas galimai pagrįstų pareiškėjo galimybes atsiskaityti 2022 m. lapkričio 16 d. prašyme nurodytais terminais. Komisijos vertinimu, pareiškėjui Inspekcijai teiktame prašyme nepateikus skaičiavimų ir detalių paaiškinimų, pagrindžiančių mokestinę nepriemokos išdėstymo sąlygų buvimą, pagrįstai buvo priimtas ginčijamas Sprendimas netenkinti pareiškėjo prašymo ir neišdėstyti pareiškėjo mokestinės nepriemokos.

Pareiškėjas skunde Komisijai nurodo, jog ateityje galima tikėtis gerėjančios įmonės finansinės situacijos, nes pasikeitė pareiškėjo vadovybė ir tai turi teigiamos įtakos užsakymams, sudaromų sutarčių apimtis padidėjo daugiau nei 2,5 karto, be to, pareiškėjas derina kitą didelės vertės sutartį. Iš Inspekcijai teikto pareiškėjo 2022 m. lapkričio 16 d. prašymo matosi, jog argumentai nei dėl vadovo pasikeitimo, nei dėl sudaromų sutarčių verčių didėjimo, nei dėl naujai derinamos sutarties nebuvo išdėstyti ir jais pareiškėjas Inspekcijai teiktame prašyme nesirėmė, taip pat dėl šių aplinkybių jokių skaičiavimų Inspekcijai neteikė. Be to, pareiškėjas ir Komisijai nepateikė objektyvių duomenų ir skaičiavimų, kurie pagrįstų nurodytas aplinkybes dėl pareiškėjo finansinės situacijos gerėjimo ir galimybės atsiskaityti su atsakovu ateityje.

Kiti pareiškėjo skundo argumentai (dėl viešojo intereso apsaugos, tinkamai vykdomų kitų mokestinės paskolos sutarčių, sumokėtų mokesčių dydžio, nurodomų akcininkų paskolų suteikimo) nagrinėjamu atveju, esant pirmiau byloje nustatytoms aplinkybėms, jog nėra MAĮ 88 straipsnio 2 dalyje ir LVAT praktikoje nurodytų būtinųjų sąlygų dėl mokestinės nepriemokos išdėstymo, nesudaro pagrindo naikinti ginčijamą Sprendimą. Kartu akcentuotina ir tai, jog mokestinės nepriemokos sumokėjimo išdėstymas yra išimtis iš mokesčių mokėjimo visuotinio privalomumo principo ir taikytina tik nustačius įstatyme ir teismų praktikoje įtvirtintas sąlygas.

Atsižvelgdama į tai, kas anksčiau išdėstyta, Komisija daro išvadą, kad Inspekcija Sprendime, kurio sudedamąją dalimi laikytina Išvada, nurodė išsamius faktinius bei teisinius priėmimo pagrindus, Sprendimui įtakos turėjusias aplinkybes bei motyvus, tinkamai taikė bei aiškino ginčo santykių reglamentuojančias teisės normas. Pareiškėjas nepateikė skaičiavimų ir detalių paaiškinimų, pagrįstų skaičiavimais, kurie paneigtų Išvadą. Ginčijamo Sprendimo naikinti skunde nurodytais argumentais nėra teisinio pagrindo, todėl pareiškėjo skundas atmestinas kaip nepagrįstas.

Netenkinus skundo reikalavimo, kuriuo prašoma panaikinti Sprendimą, nėra pagrindo tenkinti ir skundo išvestinio reikalavimo įpareigoti atsakovą iš naujo svarstyti pareiškėjo prašymą dėl mokestinės nepriemokos išdėstymo, todėl šis pareiškėjo skundo reikalavimas taip pat atmestinas.

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos ikiteisminio administracinių ginčų nagrinėjimo tvarkos įstatymo 20 straipsnio 1 dalies 1 punktu ir 22 straipsnio 1 dalimi, Komisija

n u s p r e n d ž i a:

Pareiškėjo uždarnosios akcinės bendrovės „(duomenys neskelbtini)“ skundą atmesti kaip nepagrįstą.

Sprendimą per vieną mėnesį nuo jo priėmimo dienos bylos šalys turi teisę apskųsti Vilniaus apygardos administraciniam teismui Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka.

Komisijos posėdžio pirmininkas

Žydrūnas Plytnikas

Komisijos nariai

Vilma Drigotienė

Inga Lipnickienė

Mindaugas Siaurys